

מ"ת 12883/08/15 - אחמד זיתון, יניב קקון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 12883-08-15 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' זיתון(עציר) ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט דרור קלייטמן
מבקש
נגד
משיבה
1. אחמד זיתון 2. יניב קקון ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז מרכז

החלטה

1. בפניי בקשה להחזרת תפוס, רכב מסוג ניסן אינפיניטי מ.ר. 32-900-54 (להלן: "הרכב") אשר נתפס על ידי המשיבה במסגרת חקירה שבגינה הוגש כתב אישום בין היתר כנגד מבקש 1 אשר מייחס לו עבירות של סחר בסם, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים המשמשים להכנת סם ושיבוש הליכי משפט.
2. הרכב נתפס בתאריך 20.7.15 מידי מבקש 2.

טענות הצדדים

3. טענת המבקשים היא כי בעניינו של הרכב התנהל משא ומתן בין משפחתו של מבקש 1 לבין מבקש 2 ובמסגרתו העביר מבקש 2 בתאריך 18.7.15 לידי משפחת זיתון סך של 296,000 ₪ בעבור רכישת הרכב, כאשר הצדדים סיכמו כי העברת הבעלות תתבצע בתאריך 19.7.15, אלא שבאותו מועד חל חג עיד אל פיטר ובשל כך נאלצו לדחות את מועד העברת הבעלות.
4. מעצרו של מבקש 1 ותפיסת הרכב התבצעו בתאריך 20.7.15.
5. ב"כ המבקשים מצביע על כך כי מבקש 2 משך לצורך רכישת הרכב ביום 16.7.15 סך 296,000 ₪ ומציג אסמכתא לכך ואף הוגש תצהיר החתום על ידי מבקש 2 המפרט את השתלשלות העניינים כפי שתואר לעיל.
6. טענת המבקשים היא כי למעשה הועבר הרכב לידי מבקש 2 עוד בטרם מעצרו של מבקש 1 ואשר על כן לא ניתן לחלט את הרכב.
7. ב"כ המבקשים אינו חולק על כך שהמעשים המיוחסים באישומים 1 ו 2 לכתב האישום בוצעו באמצעות הרכב ואשר על כן הוא מסכים לקיומה של תשתית ראייתית המצדיקה קיום דיון בנושא החילוט במסגרת התיק העיקרי, אך

הוא עותר לכך כי עד לקיומו של דיון זה יש להשיב את הרכב לידי מבקש 2 תוך הטלת תנאים אשר יבטיחו כי הרכב לא יימכר על ידיו ולא יועבר לאחר.

8. ב"כ המשיבה מצביעה על כך שלא בוצעה העברת בעלות ברכב ואשר על כן הוא נתפס בעת שהוא שייך למבקש 1, כמו כן היא מפנה לחקירותיו של מבקש 1 במסגרתן הוא מתייחס לרכב כשייך לו ולא מצוין באף אחת מחקירותיו כי הרכב נמכר, היא סבורה כי במשיכת הכספים שבוצעה על ידי מבקש 2 אין על מנת להוכיח כי בוצעה עסקת מכירת הרכב. היא אף מצביעה על כך כי ברכב נתפסו פריטים השייכים למבקש 1 ולמשפחתו.

9. לנוכח האמור לעיל סבורה ב"כ המשיבה כי אין להשיב את הרכב לידי מבקש 2 שכלל לא הוכח שהוא בעליו. על מנת למנוע את ירידת ערך הרכב ניתן להורות על מכירתו ושמירת הכסף שיתקבל עבורו בקרן החילוט עד שתוכרע שאלת החילוט.

דין והכרעה

10. בהתאם להצהרת ב"כ המשיבה, תפיסת הרכב נועדה לאפשר את חילוטו במידה ומבקש 1 יורשע במיוחס לו.

11. שאלת החילוט ובכללה הכרעה בסוגיה מי היה בעל הרכב בעת תפיסתו, מקומה להידון במסגרת התיק העיקרי.

12. השאלה העומדת בפניי היא מהו הסעד הזמני הנכון בעניינו של הרכב עד להכרעה בשאלת החילוט.

13. נקבע בפסיקה כי: **"תפיסה בפועל של הרכוש היא האמצעי הדרסטי ביותר להשגת התכלית של האפשרות לחלט בעתיד. היא שוללת מן הבעלים שהועמד לדין ובטרם נחרץ דינו, את השימוש בכלי הרכב בעצמו או באמצעות אחרים למשך תקופה ארוכה, וזאת כאמצעי בטחון...הפגיעה ברכושו של אדם על ידי נטילתו ממנו, על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד היא פגיעה ברכושו ובקניינו ולפיכך יש לנקוט אותה רק כאמצעי אחרון ובהיעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית. כך יש לעשות בהשראת חוק יסוד כבוד האדם וחירותו וכך יש לעשות על פי עקרון המידתיות המקובל עלינו..."** (בש"פ 7715/97 חג'ג' נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (1) 14).

14. בבחינת קל וחומר אמורים הדברים כאשר הטוען לבעלות על הרכב אינו אחד הנאשמים בכתב האישום.

15. תוצאת הדברים היא כי יש לבחון האם ניתן לשחרר את הרכב לידי מבקש 2 בתנאים ששיגו באופן מידתי את תכלית התפיסה מחד ואת מימוש זכות הקניין מאידך.

16. יש אף לזכור כי ערכו של הרכב נשחק עם הזמן וביתר שאת כאשר אינו בשימוש והשארית בידי המשיבה אף תצריך אותה לביצוע פעולות תחזוקה שוטפות.

17. במצב דברים זה, אני סבור כי עתירת ב"כ המבקשים נכונה ומידתית ויש מקום לשחרור הרכב לידי מבקש 2 תוך הטלת תנאים אשר יבטיחו את אפשרות חילוטו בעתיד.

18. אשר על כן אני מורה על שחרור הרכב לידיו של מבקש 2 בתנאים הבאים:

א. יוטל עיקול על הרכב.

ב. תוצא פוליסת ביטוח מקיף על הרכב לטובת המשיבה.

ג. איסור דיספוזיציה ברכב, לרבות מסירתו לגורם שלישי.

ד. הפקדה בסך 81,600 ₪ (30% מערכו של הרכב בהתאם למחירון שהוצג בפני על ידי ב"כ המבקשים)

ה. בהינתן צו בית משפט, יהא על מבקש 2 להשיב את הרכב לידי המשיבה.

19. החלטתי זו תיכנס לתוקף בתאריך 18.2.16 וזאת על מנת לאפשר לצדדים, באם יהיו מעוניינים בכך, להגיש ערר על החלטה זו.

20. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ג' אדר א' תשע"ו, 12 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.